

Urbanus

GAZETA PARAFIALNA 4 (48) 2020

Parafia pw. św. Urbana I w Zielonej Górze
KOŚCIÓŁ PATRONALNY MIASTA ZIELONA GÓRA

Święty Urbanie I, Patronie nasz, módl się za nami!

MYŚL MIESIACA:

Kiedy przechodzi się przed obrazem Matki Bożej, trzeba mówić: "Pozdrawiam Cię, o Maryjo! Pozdrów ode mnie Pana Jezusa".

Św. Ojciec Pio

Drodzy Czytelnicy Urbanusa!

Wielkanoc to czas pełen przeżyć, niespodzianek, szczęścia wynikającego ze spotkań z rodziną i ciepłych okazywanych sobie wzajemnie uczuć. Tak było do tego roku. Wielki Post i Wielkanoc 2020 r. to już inny czas, zupełnie inny. Dzisiaj przez sytuację panującą na świecie zmuszeni jesteśmy do przeżywania Zmartwychwstania w gronie najbliższej rodziny w domu. Ale mimo pandemii, Chrystus zmartwychwstał i w tym roku!

Cierpiący kilka dni temu Jezus wstaje z grobu, przezwyciężając grzech i śmierć. Pan pozostawia za sobą drogę, którą jeśli chcemy, możemy podążać, gdyż jest ona drogowskazem do przeżywania Chwały w Domu Ojca Niebieskiego.

Przychodząc do każdego z nas w niedzielę wielkanocną Jezus sprawia, że to co uśpione budzi się do życia, a te uczucia, które jeszcze są nie odkryte lub martwe, zostają ożywione mocą Jego zbawczej miłości. Prawdziwe Zmartwychwstanie zaczyna się dopiero wtedy, kiedy tak naprawdę odkryjemy i zrozumiemy w pełni jego sens w naszych sercach.

Wysłuchiwanie się w zbawczą moc Zmartwychwstania zawsze zaczyna się i kończy wraz z Jezusem. Słuchania Jezusa i Jego słowa możemy na nowo uczyć się od Marii Magdaleny, która jako pierwsza rozpoczęła głoszenie Dobrej Nowiny o Zmartwychwstaniu. Ten nowy sposób kontaktu z Synem Bożym przywodzi mi na myśl uczniów w Emaus, którzy nie rozpoznali Jezusa, gdy przyłączył się do nich w drodze (por. Łk 24).

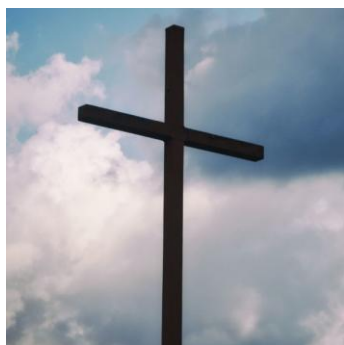
Podobnie jak uczniowie i my często nie rozpoznajemy Jezusa, który ukrywa się w osobach naszych najbliższych. Przesłanie wędrówki do Emaus potwierdza fakt, że gdy mamy wrażenie, że Jezus jest bardzo daleko od nas, w rzeczywistości jest On bardzo blisko i często jako nasz najlepszy przyjaciel, trzyma nas za rękę. Często pragnie nam okazać swoją miłość, ale nasza wiara bywa zbyt słaba by to zrozumieć. Zmartwychwstały Pan mimo wszystko, nie zniechęca się, ale czeka, aż dostrzeżemy Jego obecność jako najbardziej oczekiwanego Gościa. On chce wciąż zapewniać nas o swojej bliskości, umacniać w swoim miłosierdziu i każdemu z nas objawiać siebie. Do nas osobiście chce kierować słowa, w których jest miłość, pociecha, ostoja i miłosierdzie. To, czy przyjmimy jego zaproszenie i pozwolimy Mu zająć godne miejsce w naszym życiu, zależy jedynie od nas.

Siostry i Bracia nie traćmy nadziei mimo trudnej sytuacji wokół nas. Niech Chrystus Zmartwychwstały rozświetla obecne mroki naszego życia!

opiekun gazetki ks. Marcin

**Chrystus
zmartwychwstał
prawdziwie
zmartwychwstał
Alleluja!**

Triduum Paschalne

Triduum Paschalne stanowi szczyt całego roku liturgicznego. Rozpoczyna się w Wielki Czwartek wieczorem od celebracji Mszy Wieczerzy Pańskiej, kończy się zaś wieczorem w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego. W tym roku, ze względu na stan epidemii, celebracje Triduum Paschalnego odbędą się bez udziału wiernych, z wyjątkiem Mszy św. w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego.

Msza Wieczerzy Pańskiej rozpoczynająca obchód Triduum Paschalnego jest sprawowana w Wielki Czwartek (9 kwietnia) wieczorem na pamiątkę Ostatniej Wieczerzy, którą Chrystus spożył z apostołami przed swoją męką i śmiercią. Ustanowił wówczas sakrament Eucharystii i kapłaństwa oraz pozostawił swoim uczniom przykazanie wzajemnej miłości. Ostatnią Wieczerzę Chrystus poprzedził gestem umycia nóg apostołom, dając im przykład pokornej służby. W trakcie Mszy Wieczerzy Pańskiej, podczas śpiewu hymnu Chwała na wysokości Bogu, uderza się w dzwony. Od tego momentu milkną one aż do Wigilii Paschalnej. W tym roku nie będzie obrzędu umycia nóg, który zazwyczaj ma miejsce po homilii. Nie urządza się również tzw. ciemnicy. Najświętszy Sakrament pozostawia się po liturgii jak zwykle w tabernakulum. W godzinach wieczornych poza liturgią wierni będą mieli możliwość indywidualnej modlitwy w kościołach, przy zachowaniu obowiązujących ograniczeń co do liczby osób w kościele. Podobnie w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę kościoły powinny pozostawać dostępne dla wiernych, którzy pragną się w nich pomodlić.

Wielki Piątek (10 kwietnia) wiernych obowiązuje post. W tym dniu nie sprawuje się Mszy św. Ołtarz pozostaje obnażony - nie ma na nim krzyża, świeczników i obrusów. Po południu lub wieczorem sprawuje się Liturgię Męki Pańskiej. Liturgia ta rozpoczyna się od gestu prostracji: celebrans po wejściu do kościoła w całkowitym milczeniu pada na twarz przed ołtarzem. Dalej ma miejsce lektura czytań biblijnych o męce Chrystusa, zwłaszcza opisu męki Pańskiej wg św. Jana.

Z kolei w rozbudowanej modlitwie powszechnej zanoszą się do Boga prośby w intencji Kościoła i całego świata. W tym roku do tej modlitwy zostanie dołączone specjalne wezwanie w związku z epidemią koronawirusa:

"Módlmy się za wszystkich udręczonych trwającą epidemią, aby nasz Bóg i Pan przywrócił chorym zdrowie, dał siły tym, którzy się nimi opiekują, pocieszył płaczące rodziny, a zmarłym dał pełnię odkupienia. Wszechmogący wieczny Boże, w Tobie słaba ludzkość ma najlepszą obronę, prosimy Cię, wejrzyj łaskawie na znużenie Twoich dzieci, które przygniata boleść gwałtownego utrapienia; w Twojej łasce ulżyj cierpieniu chorych; udziel sił tym, którzy im służą; daj wieczny odpoczynek zmarłym i spraw, aby w tych nieszczęśliwych dniach wszyscy mogli odnaleźć pociechę w Twoim miłosierdziu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen".

W Wielki Piątek nie będzie tradycyjnego przeniesienia Najświętszego Sakramentu do tzw. grobu Pańskiego. Na zakończenie liturgii naczynie z Najświętszym Sakramentem zostanie umieszczone jak zwykle w tabernakulum. Na ołtarzu pozostanie krzyż, aby umożliwić jego adorację wiernym, którzy przyjdą do świątyni na indywidualną modlitwę. Nie wolno jednak oddawać czci krzyżowi przez ucałowanie i dotykanie. Tradycyjna wielkopiątkowa zbiórka ofiar na utrzymanie miejsc kultu w Ziemi Świętej została przełożona na niedzielę 13 września 2020 r.

W Wielką Sobotę (11 kwietnia) Kościół trwa na modlitwie przy grobie Pańskim, rozważając mękę i śmierć Chrystusa. Również tego dnia nie sprawuje się Mszy św. W Polsce szeroko rozpowszechniony jest zwyczaj błogosławienia pokarmów na stół wielkanocny, który w tym roku - ze względu na ograniczenia spowodowane epidemią - nie będzie mógł się odbyć w kościołach. Duszpasterze zachęcą wiernych, aby w poranek wielkanocny przed uroczystym śniadaniem, błogosławieństwo stołu wypowiedział ojciec lub matka, ewentualnie inny dorosły członek rodziny. Odpowiednie pomoce do odprawienia tej domowej liturgii zostały opracowane przez Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej w Zielonej Górze.

Wigilię Paschalną w Wielką Noc (11/12 kwietnia) można rozpocząć najwcześniej o godz. 20.30. Składa się ona z czterech części. Pierwszą stanowi liturgia światła. W tym roku nie rozpala się jednak ogniska poza kościołem. Liturgię rozpoczyna się przy wyjściu z zakrystii lub w prezbiterium przy zapalanej świecy. Odmawia się jak zwykle modlitwy przy paschale. Potem zapala się paschal i inne światła w kościele oraz wygłasza Orędzie Wielkanocne. Następuje liturgia słowa. Składa się ona przynajmniej z 5 czytań biblijnych (zalecane 9). Chociaż w tym roku obrzędy odprawia się bez udziału ludu, to jednak nie należy zmniejszać liczby czytań przewidzianych przez lekcjonarz. Proklamację Ewangelii poprzedza śpiew Alleluja, który zabrzmiał po raz pierwszy po wielkopostnej przerwie. W czasie liturgii chrzcielnej pomija się

poświęcenie wody i pokropienie wiernych. Odnawia się tylko przyrzeczenia chrzcielne. Ostatnią część stanowi liturgia Eucharystii - pierwsza Msza św. uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Po Wigilii Paschalnej i w poranek Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego nie urządza się procesji rezurekcyjnej. Na zakończenie śpiewa się wielkanocną antyfonę do Najświętszej Maryi Panny (Regina coeli), po czym zaleca się dodać suplikację. Podobnie należy czynić przez cały okres wielkanocny. Msze św. w dzień Zmartwychwstania Pańskiego (12 kwietnia) należy odprawiać według zwykłego porządku niedzielnego, z zachowaniem aktualnie obowiązującego limitu osób w kościele.

Ks. Marcin

KSM w Toruniu

W ostatnim czasie Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży pod opieką naszego księdza asystenta diecezjalnego, Marcina Bobowicza, miało zaszczyt gościć w ogólnopolskich mediach katolickich. W reprezentacyjnym składzie młodych KSMowiczów, pojechaliśmy do pięknego miasta Toruń, aby przybliżyć Polakom wiedzę na temat działania naszego diecezjalnego KSM.

Zostaliśmy zaproszeni do młodzieżowego magazynu „Westerplatte Młodych”, który jest emitowany w telewizji Trwam, w każdy piątkowy wieczór. Temat przewodni naszego spotkania brzmiał: „Chodź za mną!” Na

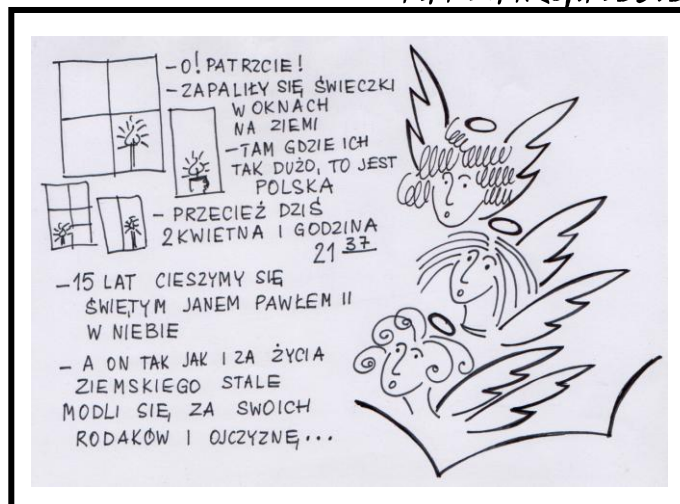
jego podstawie dyskutowaliśmy na tematy związane ze współczesnym życiem młodzieży. Mieliśmy również okazję podzielić się minionymi przedsięwzięciami organizowanymi przez nasze stowarzyszenie oraz przedstawić kolejne, planowane działania na najbliższy czas.

Tuż po zakończonym wywiadzie w programie telewizyjnym, zawitaliśmy na antenie Radia Maryja, aby móc rozwinąć temat dnia, o którym rozmawialiśmy w TV. Późnowieczorną audycję prowadziliśmy wraz z księdzem Emilem Parafiniukiem, opowiadając o akcjach prowadzonych przez KSM takich jak: debata walentynkowa, chrześcijańskie randki, czyli WalentynkoweLove, nie zapominając o cyklicznie odprawianych Mszach świętych w naszej parafii świętego Urbana I w intencji: „O dobrego męża i dobrą żonę”. Poruszaliśmy także temat wyobrażania sobie królestwa Bożego i poszukiwania szczęścia. Również podzielimy się naszymi osobistymi rozmyślaniami powołaniowymi, i naszymi marzeniami. Mieliśmy też okazję odpowiadać na pytania słuchaczy, dotyczące naszego Stowarzyszenia.

Pomimo towarzyszącego nam stresu, byliśmy bardzo zadowoleni z możliwości wypowiedzenia się i reprezentowania katolickiej młodzieży naszej diecezji i naszej parafii w mediach ogólnopolskich.

Z KSMowskim GOTÓW! Sara Doumbia

NA MARGINESIE

Wielki Czwartek

ustanowienie sakramentu kapłaństwa

*„Zwycięzca śmierci, piekła i szatana,
Wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana,
Naród niewierny trwoży się, przestrasza,
Na cud Jonasza, Alleluja!”*

Wielki Czwartek to wspomnienie ustanowienia Sakramentów Eucharystii i Kapłaństwa. Jest to święto wszystkich kapłanów. Jest to dzień, w którym bardziej niż każdego innego dnia w roku mamy okazję uświadomić sobie, jak wiele kapłanom zawdzięczamy. Św. Jan Maria Vianney napisał:

„Gdybyśmy nie mieli sakramentu Kapłaństwa, nie mielibyśmy Pana. Kto Go umieścił w tabernakulum? Kapłan. Kto przyjął naszą duszę u początku jej życia? Kapłan. Kto ją żywi, by dać jej siłę na wędrówkę? Kapłan. Kto ją przygotowuje na spotkanie z Bogiem, obmywając ją po raz ostatni we krwi Jezusa Chrystusa? Kapłan, ciągle kapłan. A gdy dusza będzie umierała, kto ją ożywi, kto jej udzieli ciszy i pokoju? I tu kapłan. Nie można sobie przypomnieć ani jednego dobrodziejstwa Boga bez spotkania obok tego wspomnienia obrazu kapłana.”

Z okazji Świąt Wielkanocnych
redakcja Urbanusa

składa wszystkim swoim Czytelnikom
najserdeczniejsze życzenia wielu łask
od Zmartwychwstałego Chrystusa;
aby umacniał wiarę nadzieję i miłość.
Życzymy pokoju, zdrowia i radości.

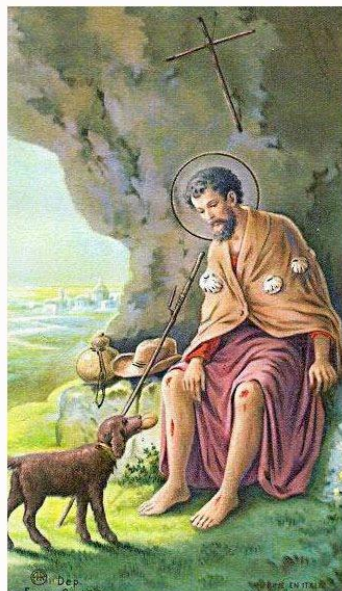
W dniu święta kapłanów życzymy

***ks. proboszczowi Mirosławowi Donabidowiczowi
i ks. Marcinowi Bobowiczowi,***

*aby Pan Bóg darzył łaskami
w realizacji kapłańskiego powołania
a Matka Boża osłaniała i czuwała
życzymy też zdrowia, radości,
życzliwych ludzi na swej drodze,
a także realizacji osobistych pragnień.*

Redakcja Urbanusa

Orędownicy w czasie epidemii

W minionych stuleciach zarazy wielokrotnie szerzyły się niosąc choroby, cierpienie i śmierć. Szukając pomocy i ratunku wierni kierowali swe modlitwy bezpośrednio ku Bogu. Często prosili o wsparcie świętych. Zwracali się najczęściej do **św. Rocha** patrona od chorób zaraźliwych – pielgrzyma – samarytanina, którego wspomnienie obchodzi Kościół 16 sierpnia. W dawnych wiekach wiele świątyń, kaplic, ołtarzy i przydrożnych kapliczek wznoszono ku czi

tego świętego. Na cmentarzach, gdzie chowano zmarłych na różne zarazy, stawiano kaplice jemu poświęcone. W Polsce wystawiono 63 kościoły pod wezwaniem św. Rocha. Do dziś odbywają się tam uroczyste obchodzone odpusty

Święty Roch urodził się, jako jedyny syn, w bogatej, magnackiej rodzinie zamieszkanej w południowej Francji, w miejscowości Montpellier, prawdopodobnie w 1295 roku. Wychowywał się u boku rodziców, którzy pragnęli dla niego szczęścia i dobrego stanowiska. Plany boże były jednak inne. Gdy Roch miał 19 lat, został sierotą. Przyjął to doświadczenie z pokorą. Zafascynowany kultem św. Franciszka z Asyżu, rozdał majątek ubogim i postanowił udać się do Rzymu. Już na terenie Włoch, w miasteczku Acquapendente zaskoczyła go epidemia dżumy. Z miłości do bliźniego zgłosił się do miejscowego szpitala oferując swoją pomoc. Opiekował się chorymi pocieszając ich, budząc otuchę i wiarę w Boga. Ofiarnego pielęgniarza Pan Bóg obdarzył mocą uzdrawiania. Uciekając przed sławą, opuścił miasto i udał się do Rzymu. Gdy tam przybył, zastał znowu zarazę. Zrozumiał, że wolą Bożą jest, by i tu pomagał potrzebującym. Oddał się więc bez reszty ratowaniu chorych, a jego heroicznej miłości nic nie było w stanie powstrzymać. Znowu Bóg za jego pośrednictwem zaczął czynić cuda: kogo tylko dotknął, ten wracał do zdrowia. Wkrótce zaraza wygasła.

Wtedy święty postanowił wrócić do Francji. I znów zastał na swej drodze epidemię dżumy. Przy posłudze chorym zaraził się. By nie być źródłem zarażenia innych, wyczołgał się do pobliskiego lasu. Według podania, wytropił

go tam pies, a po śladach psa odkrył go właściciel pobliskiego gospodarstwa. Ten dobry człowiek zabrał go do siebie i opiekował się nim aż do wyzdrowienia. Potem święty Roch postanowił wrócić do swego rodzinnego miasta. W drodze pochwycili go żołnierze pograniczni i biorąc za szpiega włoskiego uwięzili. Pięć lat przesiedział w więzieniu, gdzie poddawano go różnym przesłuchaniom i torturom. Gdy przyjął z rąk kapłana ostatnie sakramenty, czując zbliżającą się śmierć, wzniósł oczy ku niebu i rzekł: *Panie, jeśli mam o co prosić, to spraw łaskawie, aby dla zasług najukochańszego Syna Twego został uleczone każdy, który mnie w zaraźliwej chorobie wezwie na pomoc.* Według innych hagiografów, napis ten, odkryty po śmierci Świętego, miał się znajdować na ścianie celi w której go więziono. Święty Roch zmarł 16 sierpnia około 1327 r., w wieku zaledwie 32 lat. Dopiero po śmierci rozpoznano, kim był nieznany więzień i wyprawiono mu wspaniały pogrzeb, uznając go za męża świętego.

Jego kult szybko rozprzestrzenił się w Europie. Przyczynili się do tego franciszkanie, którzy uważają go za swojego tercjarza. W Polsce św. Roch już od XIV wieku, czczony był jako patron chroniący od wszelkich chorób oraz opiekun zwierząt domowych.

Obok św. Rocha jako orędownika w czasie epidemii czczono również **św. Sebastiana** męczennika, jednego z patronów Rzymu. Żył on w III wieku. Urodził się również we Francji. Jako piękny i silny młodzieniec wstąpił do gwardii cesarskiej w Rzymie. Jak podają źródła, był przywódcą gwardii cesarza Marka Aurelego Probusa. Za to, że wypomnił cesarzowi okrucieństwo

wobec niewinnych chrześcijan, ten kazał przywiązać go do drzewa, gdzie miał zostać zabity przeszyty niezliczoną liczbą strzał. Myślano, że nie żyje i zostawiono. Pewna kobieta zaopiekowała się nim i pomogła wrócić do sił. Ponownie stanął w obronie chrześcijan. Wtedy cesarz Dioklecjan kazał go załup palkami, a ciało wrzucić do kanału ściekowego. Wydobyto je stamtąd i pochowano ze czcią w rzymskich katakumbach. Pierwszą wzmianką o św. Sebastianie jako patronie przeciw chorobom zakaźnym jest wydarzenie z VII wieku. W Rzymie szalała zaraza i diakon tknięty wolą Bożą wystawił wizerunek św. Sebastiana przeciw tej chorobie. Pomogło. Wspomnienie liturgiczne świętego w Kościele katolickim przypada na dzień 20 stycznia. Czczony jest on również w Kościele prawosławnym.

Opracowała Anna Paszkowicz-Szymczak

PROŚMY O WSPARCIE ŚWIĘTYCH

Warto, tak jak to robili nasi przodkowie, z ufnością i wiarą skierować, przez wstawiennictwo św. Rocha czy św. Sebastiana, do Pana Boga modlitwę o oddalenie pandemii koronawirusa, który niesie cierpienie i śmierć.

Polecajmy też Bogu przez ich wstawiennictwo wszystkie osoby, które niosą pomoc zarażonym dżumą XXI wieku - koronawirusem.

Modlitwy do św. Rocha o oddalenie epidemii

Chwalebny święty Rochu, który umierając, poprosił Pana o wysłuchania modlitw tych, którzy podczas epidemii zwracają się do Boga przez Twoje wstawiennictwo, skieruj wzrok na nas poranionych na duszy i ciele, udziel nam uzdrowienia fizycznego i duchowego. Oddal wszelkie epidemie od naszego kraju, uwolnij nas od naszego samolubstwa, byśmy wolni od dóbr ziemskich, za Twoim przykładem służyli biednym i zostali zaliczeni do przyjaciół Boga. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Chwalebny Patronie nasz, święty Rochu, któryś przez swe wspaniałomyślne i ofiarne poświęcenie na służbę chorym i przez ustawiczne modły wyjednywał u Pana Boga ustanie zarazy morowej we wszystkich miejscach, gdzie przebywał, uchron nas przez swe przemożne wstawiennictwo u Boga od wszelkiej zarazy, błędu i grzechu, od chorób zaraźliwych, niemocy ciała i wyjednaj nam u Boga ducha ofiarności i poświęcenia dla naszych cierpiących braci. Chwała Ojcu...

Wszechmogący i wieczny Boże! któryś dla zasług prześlęganego Rocha, wyznawcy Twego nieraz od Twych wiernych morową zarazę łaskawie oddalić raczył! daj ludowi Twemu o oddalenie takowegoż powietrza, do Twojej się dobroci uciekającemu, aby, za przyczyną tegoż chwalebnego wyznawcy Twego, od tej zarazy i od wszelkiego zatrwożenia wolnym zostawał. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje, Bóg na wieki wieków. Amen.

Tarcza i obrona

Dawno, dawno temu – tak zaczynają się baśnie, ale to jest historia prawdziwa, choć zdarzyła się dawno temu. W 1830 r. Francja wciąż próbowała wyjść na prostą po strasliwym, krwawym epizodzie w jej dziejach, jakim była rewolucja francuska: rzezie (np. rzeź katolików w Wandei nazywana pierwszym holokaustem), mordowanie księży, burzenie kościołów. Panował chaos, nienawiść, upadek obyczajów.

W tym dramatycznym momencie na pomoc przyszła Francuzom Matka Boża. Skromna zakonnica – szarytka (Siostry Miłosierdzia) spotkała Maryję w kaplicy klasztornej ich domu w Paryżu. Matka Boża poleciła, m.in. wybić medalik, według wzoru, który siostrze ukazała. Po jednej stronie miał być wizerunek Maryi (z dłońmi, z których spływają ku ziemi promienie (otoczony napisem: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”). Po drugiej stronie miał być monogram Maryi z krzyżem i dwoma sercami: jedno otoczone cierniową koroną, drugie przebite mieczem.

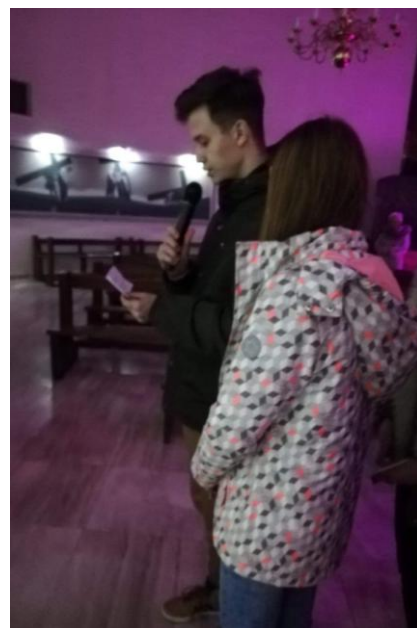
Wybicie medalika (po pokonaniu wielu trudności), zbiegło się w czasie z wybuchem epidemii cholery. W krótkim czasie zmarło w Paryżu 18 tys. ludzi. Najbardziej zdumiewające jest to, że gdy siostry zaczęły rozdawać medaliki, rozprzestrzenianie choroby ustało.

Medalik rozpowszechniony przez siostrę Katarzynę nazywa się Cudownym Medalikiem i wciąż za jego przyczyną dzieje się niezwykle rzeczy. Maryja jest naszą tarczą i

O Maryjo bez grzechu poczęta,
módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.

Aleksandra Hirnle-Więskowicz

DROGA KRZYŻOWA PROWADZONA PRZEZ KSM

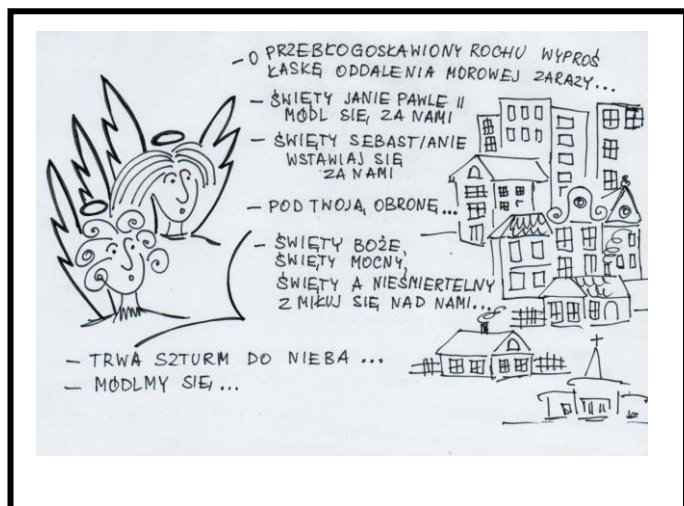
**Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu, Chryste zmiłuj się nad nami.**

**Nabożeństwo za mieszkańców
do świętego Urbana I
patrona naszego miasta o oddalenie
epidemii koronawirusa.**

**Parafia pw. św. Urbana I
w Zielonej Górze
7 kwietnia 2020 r. godzina 18.45**

NA MARGINESIE

NA MARGINESIE

Trzymaj się Boga, jak dziecina mała trzyma się ręki matki swej.

Św. Urszula Ledóchowska

Intencje Żywego Różańca na miesiąc kwiecień

Intencja powszechna — Módlmy się, aby wszystkie osoby pod wpływem uzależnień otrzymały pomoc i były otoczone opieką.

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Msza św. w dni powszednie:

o godz. 7.00 9.00 i 18.00, piątek 16.00-DPS

Msza św. w niedzielę

o godz. 8.00, 10.00-DPS, 11.00, 12.30 i 18.30

Okazja do spowiedzi - w tygodniu i w niedzielę 30 minut przed Mszą św.

Nabożeństwa

- W każdy wtorek po Mszy św. wieczornej Litania do św. Urbana I i uczczenie relikwii św. Urbana I.
- W każdą środę po Mszy św. wieczornej Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
- W każdy czwartek adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy godz. 17.15.
- W każdy czwartek po Mszy św. wieczornej Liturgia Godzin - Nieszpory
- W każdy piątek o godz. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego.
- W każdą sobotę o godz. 17.30 – przed Mszą św. wieczorną - Nowenna do Matki Bożej Pompejańskiej.
- W każdą niedzielę o godz. 7.40 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Marii Panny.

Pierwsza niedziela miesiąca

Msza Św. o godz. 8.00 w intencji Żywego Różańca i zmiana Tajemnic.

PARAFIALNY ZESPÓŁ „CARITAS”

Prowadzi działalność charytatywną na rzecz ubogich parafian, rodzin wielodzietnych, bezrobotnych i chorych. Zadeklarowane kwoty można wpłacać w każdą II niedzielę miesiąca.

Konto: 67 1090 2532 0000 00011729 6727

KANCELARIA

Godziny urzędowania:

środa godz. 8.00-9.00, 16.00-17.00

(sprawy pilne po każdej Mszy św. lub przez kontakt telefoniczny)

KWIETNIOWE WYDANIE GAZETY URBANUS

WYŁĄCZNIE INTERNETOWE

DUSZPASTERZE

Proboszcz: Ks. Mirosław Donabidowicz

Wikariusz: Ks. Marcin Bobowicz

KONTAKT

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. św. Urbana I

ul. Braniborska 17

65-273 Zielona Góra

tel. 68 320 00 60

adres e-mail: kancelaria@parafia-urban.zgora.pl

Konto Parafii:

ALIOR BANK

Nr Konta: 88 2490 0005 0000 4530 3824 1621

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI ...

CHRYZTY:

Liwia Maria Hermanowska - 15.03.2020 r.

ODESZLI DO PANA:

Stefan Reimann - 90 lat

Zofia Gajewska - 97 lat

Andrzej Toczewski - 73 lata

Elżbieta Splawska - 62 lata

Sławomir Dembowski - 56 lat

Roman Naumienia - 56 lat

Elżbieta Jaworska - 87 lat

Maria Piróg - 95 lat

REDAKCJA:

Redaktor naczelny: ks. Marcin Bobowicz

Zespół redakcyjny: Marlena Magda-Nawrocka, Sebastian Balcerowski, Marek Drewnowski, Halina Waszkiewicz, Anna Wegner

Korekta: Aleksandra Hirnle-Więskowicz

Skład komputerowy: Anna Paszkowicz-Szymczak

NA MARGINESIE

